

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 267

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 martie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 84 din 2 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1 ²) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004	1-3	402. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Integrării Europene	4-10
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
378. — Hotărâre privind aprobarea finanțării unor cheltuieli cu reparația, amenajarea și modernizarea unei instituții de asistență socială	4	404. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului	10-12
		405. — Hotărâre pentru organizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului	13-15
		406. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Strategii Guvernamentale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84 din 2 martie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²)
din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării,
astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004**

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 208/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „JACOBS TRADE GROUP” — S.R.L. — Măgurele în Dosarul nr. 1.372/2003 al Curții de Apel București — Secția VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar Curtea a respins excepția de neconstituționalitate cu acest obiect, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.372/2003, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „JACOBS TRADE GROUP” — S.R.L. — Măgurele.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale privind protecția proprietății private (art. 41), privind dreptul la liberul acces în justiție (art. 21), prevederile art. 134 din Constituție potrivit căruia „Economia României este economie de piață”, precum și prevederile art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În legătură cu acest din urmă act, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție, care dau prioritate reglementărilor internaționale în cazul neconcordanțelor între tratatele internaționale și legile interne în materia drepturilor omului.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială, formulându-și opinia asupra excepției, apreciază că aceasta este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii, instanța arată că „măsura suspendării acțiunilor judiciare pornite împotriva societății aflate în administrare specială este menită să salveze societățile aflate în dificultate, pentru a-și putea îndeplini în continuare funcțiile economice. Această măsură nu încalcă principiul liberului acces la justiție, deoarece, prin natura ei, ea constituie un act judiciar de decizie, luat de instanța competentă pe o perioadă limitată, respectiv până la încetarea procedurilor de administrare specială”.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, se apreciază că dispozițiile legale criticate „nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție și nu îngăduiesc accesul liber la justiție”. În argumentarea acestei susțineri, Guvernul se referă la jurisprudența Curții Constituționale, din care citează: „Art. 21 din Constituție prevede posibilitatea sesizării justiției, fără să instituie vreo interdicție cu privire la suspendarea legală sau judiciară a unor cauze și ca atare dispozițiile legale criticate nu intră în contradicție cu prevederea constituțională menționată”. (Decizia nr. 365 din 30 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 5 noiembrie 2003). Se menționează că prin această decizie s-a constatat constituționalitatea prevederilor criticate, iar „prin excepția de neconstituționalitate

invocată de Societatea Comercială „JACOBS TRADE” — S.R.L. nu se aduc elemente noi de natură a schimba soluțiile anterioare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, astfel cum a fost modificată și completată prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002.

Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: *„Toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societății comerciale înainte sau după instituirea supravegherii financiare se suspendă pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare și data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni, dar nu mai mult de 6 luni de la data instituirii supravegherii financiare”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării, art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002 a fost modificat prin art. 1 pct. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004, având, în urma acestei modificări, următorul conținut: *„Acțiunile judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societății comerciale înainte sau după instituirea supravegherii financiare se suspendă pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare și data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni, dar nu mai mult de 12 luni de la data instituirii supravegherii financiare”*.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate a fost modificată, excepția rămâne admisibilă în măsura în care noua reglementare legală menține, în substanța sa, reglementarea anterioară. Având în vedere că, în cauză, această cerință este îndeplinită, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2004.

În esență, autorul excepției susține că textul de lege încalcă dispozițiile constituționale ale art. 41 privind protecția proprietății private (devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 44), pe cele ale art. 21 privind dreptul la liberul acces la justiție, precum și pe cele ale art. 134 alin. (1) privind economia de piață [devenit art. 135 alin. (1)]. Totodată, se susține că textul încalcă și art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aplicabil în dreptul intern, conform dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituție.

Curtea constată că dispoziția legală criticată a mai fost supusă controlului de constituționalitate, anterior modificării intervenite prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 350 din 23 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 11 noiembrie 2003, și Decizia nr. 365 din 30 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 5 noiembrie 2003, a respins excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002, ca nefondate.

În considerentele Deciziei nr. 350/2003, a fost analizată critica de neconstituționalitate a textului de lege, formulată în lumina aceluiași texte constituționale invocate și în cauza de față. Curtea a reținut, între altele: „dispozițiile Legii nr. 137/2002 stabilesc cadrul juridic pentru accelerarea procesului de privatizare, iar în acest scop cap. III (art. 16—21) «Măsuri speciale în procesul de privatizare» instituie o procedură de administrare specială în perioada de privatizare pentru societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține un pachet majoritar de acțiuni, procedură menită să favorizeze accelerarea procesului de privatizare și să facă atractive, în cadrul acestui proces, societățile comerciale cu capital de stat”. Între aceste măsuri sunt menționate și dispozițiile art. 16 alin. (1²) din lege, referitor la care, prin decizia Curții, s-a reținut: „Având în vedere perioada de timp limitată pentru care se pot suspenda acțiunile judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societăților la care fac referire dispozițiile legale criticate, [...] nu îngrădesc accesul liber la justiție, care include dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței judecătorești competente pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, precum și dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar declanșat, până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, inclusiv exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, drept care, în speță, nu este suprimat. Art. 21 din Constituție prevede posibilitatea sesizării justiției, fără să instituie vreo interdicție cu privire la suspendarea legală sau judiciară a

unor cauze și, ca atare, dispozițiile legale criticate nu intră în contradicție cu prevederea constituțională menționată”.

De asemenea, referitor la compatibilitatea dintre textul criticat și art. 41 și 135 din Constituție privind proprietatea privată, precum și cu cele ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că „măsura temporară a suspendării acțiunilor judiciare sau extrajudiciare, prin ea însăși, este luată în vederea realizării scopului strategic, de interes general, al privatizării, fără a pune în discuție dreptul de proprietate al altor subiecte îndreptățite să acționeze în judecată societățile comerciale respective”.

În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor art. 134 (devenit art. 135) din Constituție privind economia, Curtea a reținut, prin decizia menționată, că „textele legale criticate contribuie la consolidarea economiei de piață și la crearea cadrului favorabil pentru valorificarea factorilor de producție și protejarea intereselor cetățenilor în activitatea economico-financiară”.

Faptul că ulterior sesizării Curții Constituționale perioada maximă de suspendare a fost fixată la 12 luni, prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004, nu este de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, termenul maxim de suspendare nefiind exagerat. De altfel, și în situația prevăzută de art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, Curtea a admis posibilitatea suspendării soluționării unor cauze chiar pe perioade de până la doi ani. De exemplu, Decizia nr. 231 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 18 iunie 2003, și Decizia nr. 115 din 18 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 3 aprilie 2003. În considerentele acestor decizii, Curtea a reținut că suspendarea exercitării acțiunilor sau, după caz, a procedurilor prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, nu încalcă principiul liberului acces la justiție, dat fiind că, prin însăși natura ei, această măsură a fost luată pe o perioadă limitată, potrivit art. III alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002.

În consecință, considerentele care au stat la baza acestor decizii sunt valabile și în cauza de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „JACOBS TRADE GROUP” — S.R.L. — Măgurele în Dosarul nr. 1.372/2003 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea finanțării unor cheltuieli cu reparația, amenajarea și modernizarea unei instituții de asistență socială

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea sumei de 8.300 milioane lei pentru finanțarea unor cheltuieli cu reparația, amenajarea și modernizarea Căminului pentru persoane vârstnice „Ing. Vadim Rusu“, cu sediul în comuna Balaciu, județul Ialomița.

Art. 2. — (1) Suma prevăzută la art. 1 se asigură din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în limita creditelor bugetare și potrivit destinației aprobate.

(2) Suma se acordă în tranșe, în funcție de disponibilitățile bugetare și pe baza documentelor justificative întocmite de beneficiar, avizate și prezentate de Direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială a județului Ialomița, la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 3. — Sarcina execuției bugetare și controlul modului de utilizare a sumei alocate revin Direcției pentru dialog, familie și solidaritate socială a județului Ialomița.

Art. 4. — Respectarea legislației privind achizițiile publice revine beneficiarului lucrărilor.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

p. Ministrul de stat, ministrul administrației și internelor,
Toma Zaharia,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 18 martie 2004.
Nr. 378.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Integrării Europene

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Ministerul Integrării Europene se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care asigură fundamentarea și

coordonarea procesului de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană, precum și conducerea negocierilor de aderare.

(2) Ministerul Integrării Europene este minister de sinteză.

(3) Ministerul Integrării Europene are sediul în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, latura Nord, sectorul 5, și dispune de spații corespunzătoare desfășurării activității sale și în imobilul din Bd. Libertății nr. 12, etajele IV și V, sectorul 5.

Art. 2. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, Ministerul Integrării Europene exercită următoarele funcții:

a) de strategie, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare în domeniul integrării europene;

b) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional pentru realizarea obiectivelor strategice din domeniul său de activitate;

c) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului sau al Guvernului României, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate;

d) de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea și controlul transpunerii reglementărilor comunitare în legislația națională, precum și aplicarea și respectarea reglementărilor legale privind organizarea și funcționarea instituțiilor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea sa;

e) de administrare, prin care se asigură administrarea patrimoniului său, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — (1) Ministerul Integrării Europene are următoarele atribuții principale:

a) coordonează relațiile ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale române cu instituțiile Uniunii Europene și cu statele membre ale acesteia în procesul de aderare a României la Uniunea Europeană;

b) asigură, sprijină sau coordonează, după caz, îndeplinirea obligațiilor care decurg din dispozițiile Acordului european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat de România prin Legea nr. 20/1993 și denumit în continuare *Acordul european*, precum și activitățile desfășurate de partea română în cadrul instituțiilor create prin acest acord;

c) conduce și coordonează activitatea Delegației naționale pentru negocierea aderării României la Uniunea Europeană, precum și procesul negocierilor de aderare în ansamblul său, prin corelarea acțiunilor sale specifice cu ministerele și cu celelalte autorități ale administrației publice;

d) fundamentează și coordonează procesul de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană, îndeplinind următoarele atribuții specifice:

1. elaborează, împreună cu ministerele și cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, propuneri privind politica guvernamentală de integrare europeană a României;

2. coordonează, elaborează, avizează, prezintă și susține în relația cu instituțiile Uniunii Europene, împreună

cu ministerele implicate, documentele de programare care vizează pregătirea pentru aderare și urmărește transpunerea în practică a acestora;

3. asigură coordonarea implementării politicii naționale de dezvoltare regională pe ansamblul țării, pe regiuni și zone;

4. avizează tratatele, acordurile, convențiile și alte înțelegeri internaționale, pe care le propun ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, cu Uniunea Europeană, cu statele membre ale Uniunii Europene, cu statele candidate pentru aderarea la Uniunea Europeană sau cu entități aflate sub jurisdicția acestora;

5. avizează propunerile de strategii sectoriale de pregătire pentru aderarea României la Uniunea Europeană;

6. asigură președinția și secretariatul părții române la lucrările Comitetului de asociere prevăzut de Acordul european;

7. asigură președinția și secretariatul părții române în subcomitetele de asociere prevăzute de Acordul european, colaborând cu ministerele și cu celelalte autorități ale administrației publice centrale în pregătirea acestor subcomitete;

8. coordonează elaborarea documentelor de raportare a realizărilor înregistrate în pregătirea pentru aderarea României la Uniunea Europeană;

9. elaborează și/sau coordonează documentele supuse dezbaterii Comitetului interministerial pentru integrare europeană și asigură monitorizarea îndeplinirii hotărârilor luate în acest cadru;

10. asigură secretariatul Comitetului interministerial pentru integrare europeană;

11. asigură secretariatul Comitetului de transparentă pentru urmărirea utilizării fondurilor comunitare; atribuțiile și componența Comitetului de transparentă pentru urmărirea utilizării fondurilor comunitare sunt reglementate prin hotărâre a Guvernului;

e) urmărește asigurarea compatibilității și coerenței diferitelor programe și acțiuni guvernamentale în materie de dezvoltare, restructurare și reformă cu obiectivele aderării la Uniunea Europeană;

f) coordonează și monitorizează activitatea de dezvoltare regională, scop în care:

1. elaborează Strategia națională de dezvoltare regională, în concordanță cu strategiile guvernamentale de dezvoltare;

2. asigură coordonarea metodologică a elaborării planurilor de dezvoltare regională;

3. urmărește realizarea obiectivelor de coeziune economică și socială, în scopul diminuării decalajelor în dezvoltarea regiunilor și zonelor țării, al întăririi capacității competitive a fiecărei regiuni;

4. analizează și propune Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională finanțarea programelor și proiectelor de dezvoltare regională; elaborează programe de sprijin al regiunilor pentru a dobândi mijloacele necesare în vederea restructurării, modernizării și dezvoltării acestora;

5. elaborează prioritățile, criteriile și procedurile necesare în vederea finanțării și monitorizării programelor și proiectelor din domeniul său de activitate;

6. elaborează, implementează și monitorizează strategia de pregătire și formare profesională în domeniul dezvoltării regionale;

7. asigură managementul financiar și tehnic al Fondului național privind dezvoltarea regională și al fondurilor de tip structural pentru realizarea coeziunii economice și sociale;

8. colaborează cu Ministerul Afacerilor Externe în realizarea obiectivelor de cooperare externă a regiunilor de dezvoltare de tip transfrontalier, interregional sau la nivelul euroregiunilor;

9. reprezintă Guvernul în relația cu Uniunea Europeană și cu alte organizații internaționale în domeniul său de activitate, pentru elaborarea și implementarea de politici de coeziune economică și socială și de programe privind dezvoltarea regională;

10. colaborează cu organizații interne sau internaționale care sprijină dezvoltarea regională, cu camerele de comerț și industrie și cu alți reprezentanți ai mediilor de afaceri, pentru elaborarea programelor din domeniul său de activitate;

11. asigură, la solicitarea Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională și din proprie inițiativă, elaborarea de studii și analize și face recomandări privind modul de realizare a obiectivelor din domeniul său de activitate;

12. inițiază, elaborează și avizează, după caz, împreună cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, proiecte de acte normative și de acorduri internaționale în domeniul său de activitate;

13. auditează gestionarea fondurilor constituite în condițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor ce îi revin în utilizarea fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru dezvoltare regională, precum și în calitatea sa de agenție de implementare a programului PHARE — Coeziune economică și socială; avizează statutul de organizare și funcționare al agențiilor pentru dezvoltare regională;

14. asigură președinția și secretariatul Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională;

g) urmărește, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, procesul de reformă a instituțiilor și politicilor Uniunii Europene și propune măsurile care decurg din acestea pentru autoritățile române;

h) colaborează cu Ministerul Afacerilor Externe la organizarea reuniunilor informale ale miniștrilor de resort ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor candidate la aderare, în funcție de calendarul și de tematica stabilite de Consiliul de Afaceri Generale al Uniunii Europene;

i) avizează, în mod obligatoriu, proiectele de acte normative care urmăresc armonizarea legislației naționale cu cea comunitară. Inițiatorii proiectelor de acte normative vor include, în mod obligatoriu, în cuprinsul documentelor de prezentare și motivare a proiectelor mențiuni exprese privind denumirea reglementărilor comunitare armonizate, pozițiile acestora care sunt transpuse în cuprinsul respectivelor proiecte, precum și indicarea măsurilor viitoare de implementare;

j) examinează sub aspectul compatibilității cu reglementările comunitare, la solicitarea Departamentului pentru Relația cu Parlamentul, propunerile legislative, în vederea

formulării punctului de vedere al Guvernului asupra acestora;

k) coordonează evaluarea gradului de compatibilitate a legislației naționale în vigoare cu actele normative comunitare și formulează propuneri în vederea accelerării procesului de armonizare și implementare;

l) propune Guvernului, în vederea susținerii în fața Parlamentului, lista cuprinzând actele normative prioritare, însoțită de fundamentarea necesară, în vederea accelerării procesului de aderare la Uniunea Europeană;

m) inițiază măsuri și participă, împreună cu instituțiile de profil, la elaborarea programelor menite să sprijine pregătirea profesională a funcționarilor publici, precum și a agenților economici în domeniul integrării europene;

n) stabilește, împreună cu ministerele și cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, sistemul de date, informații și raportări periodice privind reflectarea evoluției integrării europene, pe care le supune analizei și, după caz, aprobării Guvernului;

o) asigură informarea, sub forma unor publicații periodice, asupra evoluției procesului național și european de integrare și urmărește promovarea valorilor și a spiritului european în cadrul societății civile;

p) organizează, împreună cu ministerele și cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, după caz, acțiuni pentru familiarizarea opiniei publice din România cu efectele procesului de aderare;

r) cooperează cu ministerele interesate la elaborarea, realizarea și promovarea în țările membre ale Uniunii Europene și în țările candidate a unei strategii de informare, comunicare și de imagine privind evoluția procesului de pregătire a României pentru aderare;

s) realizează dialogul social pe problemele integrării europene cu organizațiile patronale și sindicale reprezentative la nivel național, potrivit legii, și asigură secretariatul Consiliului consultativ pentru negocierea aderării la Uniunea Europeană.

(2) Ministerul Integrării Europene îndeplinește orice alte atribuții din domeniul său de activitate, stabilite prin acte normative.

Art. 4. — În cadrul Ministerului Integrării Europene se organizează, potrivit legii, Corpul consilierilor de integrare, cu atribuții în domeniul realizării programelor și reformelor necesare pregătirii aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 5. — Ministerul Integrării Europene supune dezbaterii Guvernului, periodic, rapoarte privind negocierile cu Uniunea Europeană, stadiul pregătirii pentru aderare, evaluarea gradului de armonizare a legislației române cu reglementările comunitare, precum și măsurile corespunzătoare.

Art. 6. — (1) Ministrul integrării europene conduce activitatea Ministerului Integrării Europene, reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte ministere, cu alte autorități publice și organizații interne și internaționale, în justiție, precum și cu persoane fizice și juridice române și străine.

(2) Ministrul integrării europene este ordonator principal de credite și îndeplinește atribuțiile generale prevăzute la art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Ministrul integrării europene este președintele părții române la reuniunile Comitetului de asociere România—Uniunea Europeană, conducătorul delegației României la Conferința de aderare la nivel interministerial, președintele Comitetului interministerial pentru integrare europeană, președintele Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională și președintele Comitetului de transparență pentru urmărirea utilizării fondurilor comunitare.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale ministrul integrării europene emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Ministrul delegat, negociator-șef pentru aderarea României la Uniunea Europeană, este membru al Guvernului, înlocuitor de drept al ministrului integrării europene.

(2) Ministrul delegat, negociator-șef pentru aderarea României la Uniunea Europeană, este șeful Delegației naționale pentru negocierea aderării României la Uniunea Europeană.

(3) Organizarea, atribuțiile și componența Delegației naționale pentru negocierea aderării României la Uniunea Europeană sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Pentru asigurarea transparenței procesului de negociere, ministrul delegat, negociator-șef pentru aderarea României la Uniunea Europeană, este președintele Consiliului consultativ pentru negocierea aderării la Uniunea Europeană, constituit din reprezentanții mediilor sociopolitice.

Art. 8. — Ministrul integrării europene și ministrul delegat, negociator-șef pentru aderarea României la Uniunea Europeană, sunt membri, potrivit legii, ai Comitetului Executiv pentru Integrare Europeană.

Art. 9. — (1) Ministrul integrării europene și ministrul delegat, negociator-șef pentru aderarea României la Uniunea Europeană, sunt ajutați de 2 secretari de stat, respectiv de un negociator-șef adjunct, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizii ale primului-ministru, precum și de secretarul general și de secretarul general adjunct, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarii de stat exercită atribuțiile delegate de ministrul integrării europene.

(3) Secretarul general al Ministerului Integrării Europene are atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001, cu modificările ulterioare. Acesta poate îndeplini și alte însărcinări prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Integrării Europene ori încredințate de ministrul integrării europene.

(4) Atribuțiile secretarului general adjunct și ale compartimentelor din aparatul Ministerului Integrării Europene se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al ministrului integrării europene.

Art. 10. — (1) În structura organizatorică a Ministerului Integrării Europene funcționează direcții generale și direcții; în cadrul direcțiilor, prin ordin al ministrului integrării europene, pot fi constituite servicii și birouri.

(2) Structura organizatorică a Ministerului Integrării Europene este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Numărul maxim de posturi pentru Ministerul Integrării Europene este de 303, exclusiv demnitarii, cabinetele miniștrilor și Corpul consilierilor de integrare.

(4) Statul de funcții și structura posturilor pe compartimente, încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu se aprobă prin ordin al ministrului integrării europene.

Art. 11. — Ministerul Integrării Europene este încadrat cu funcționari publici cu funcții specifice ministerului, alți funcționari publici și cu personal angajat cu contract individual de muncă.

Art. 12. — (1) Comitetul interministerial pentru integrare europeană este organul operativ de lucru care coordonează, analizează și dezbate documentele elaborate de instituțiile cu responsabilități privind aderarea la Uniunea Europeană și discută orice alte probleme legate de bunul mers al proceselor de pregătire a aderării.

(2) Comitetul interministerial pentru integrare europeană este constituit din secretarii de stat pentru integrare europeană din ministere și responsabilii din celelalte instituții cu atribuții în domeniu.

(3) Comitetul interministerial pentru integrare europeană analizează și rezolvă punctual problemele apărute în derularea programelor de pregătire a aderării la Uniunea Europeană și realizează planificarea curentă și de perspectivă a acestor activități.

(4) Comitetul interministerial pentru integrare europeană se întrunește, de regulă, lunar.

(5) La lucrările Comitetului interministerial pentru integrare europeană, care se desfășoară în plen și în grupe de lucru, pot fi invitați miniștri, reprezentanți ai partenerilor sociali, ai societății civile și ai altor grupuri de interese.

Art. 13. — (1) În coordonarea activității diplomatice a Misiunii permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, Ministerul Afacerilor Externe se consultă permanent cu Ministerul Integrării Europene.

(2) Ministerul Integrării Europene desemnează, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, prin ordin al ministrului integrării europene, dintre specialiștii săi, consilieri și/sau experți care își vor desfășura activitatea în cadrul Misiunii permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice privind negocierea aderării României la Uniunea Europeană, pregătirea pentru aderare și armonizarea legislației române cu reglementările comunitare.

(3) Personalul prevăzut la alin. (2) își desfășoară activitatea sub îndrumarea comună a ministrului afacerilor externe și a ministrului integrării europene. Acesta este supus autorității șefului misiunii diplomatice, fiind investit atât cu atribuții de consiliere a acestuia, cât și cu atribuții stabilite de Ministerul Integrării Europene.

(4) Pe durata misiunii lor, funcționarii publici desemnați de Ministerul Integrării Europene să își desfășoare activitatea în cadrul Misiunii permanente a României la Uniunea Europeană sunt detașați la Ministerul Afacerilor Externe, potrivit legii.

Art. 14. — (1) Ministerul Integrării Europene poate desemna, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, pe lângă ambasada României din țara care deține președinția Uniunii Europene, un reprezentant din rândul personalului său pentru a informa sistematic, prin intermediul șefului misiunii diplomatice, asupra pozițiilor președinției Uniunii Europene. Pe durata misiunii sale, reprezentantul Ministerului Integrării Europene este detașat la Ministerul Afacerilor Externe.

(2) În cadrul ambasadelor României din unele țări membre și din unele țări candidate la Uniunea Europeană, Ministerul Integrării Europene va desemna, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, câte un reprezentant al său, prin detașare la Ministerul Afacerilor Externe, care va informa permanent despre evoluțiile ce se înregistrează în aceste țări în domeniul integrării europene.

Art. 15. — Numărul maxim de posturi pentru personalul detașat, necesar desfășurării activităților prevăzute la art. 13 alin. (2)—(4) și la art. 14, este de 5 posturi și, respectiv, de 4 posturi.

Art. 16. — (1) Ministerul Integrării Europene și Ministerul Afacerilor Externe vor informa periodic ambasadele României din țările membre și candidate la Uniunea Europeană asupra stadiului pregătirilor în vederea aderării României la această organizație.

(2) Ambasadele prevăzute la alin. (1) vor informa Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Integrării Europene cu privire la activitățile și inițiativa privind integrarea europeană, întreprinse de țările membre și candidate la Uniunea Europeană.

Art. 17. — Ministerul Integrării Europene coordonează, în numele Guvernului, activitatea Institutului European din România, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 18. — (1) Stabilirea numărului maxim de autoturisme și a consumului lunar de carburanți se face potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Ministerul Integrării Europene are în dotare, pentru activități specifice, 3 autoturisme cu un consum lunar de carburant de 450 litri pentru fiecare autoturism.

Art. 19. — (1) În structura Ministerului Integrării Europene se organizează:

— Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional;

— Unitatea de Coordonare pentru Inițiativa Comunitară INTERREG.

(2) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional îndeplinește atribuțiile stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 1.555/2002 privind desemnarea instituțiilor și organismelor responsabile cu coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare comunitare prin instrumentele structurale.

(3) Atribuțiile Unității de Coordonare pentru Inițiativa Comunitară INTERREG vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional va funcționa cu un număr total de 204 posturi în anul 2005, din care 142 de posturi în anul 2004.

(5) Numărul de posturi prevăzut la alin. (4) se asigură prin suplimentarea acestuia, cu încadrarea în numărul total de posturi aprobat prin legile bugetare anuale.

Art. 20. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 21. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 734/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Integrării Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 4 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul integrării europene,
Alexandru Fărcaș

Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 martie 2004.
Nr. 402.

Instituții aflate în coordonarea Ministerului Integrării Europene

— Institutul European din România

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Guvernul este autoritatea publică a puterii executive care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

Art. 2. — Aparatul de lucru al Guvernului este organizat și funcționează în conformitate cu prevederile Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

Art. 3. — În cadrul aparatului de lucru al Guvernului funcționează:

- a) Cancelaria Primului-Ministru, structură cu personalitate juridică;
- b) Secretariatul General al Guvernului, structură cu personalitate juridică;
- c) Departamentul pentru Relația cu Parlamentul, structură cu personalitate juridică;
- d) Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică;
- e) Aparatul de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile apărării naționale, integrării europene și justiției, structură fără personalitate juridică.

Art. 4. — (1) Cancelaria Primului-Ministru este coordonată direct de primul-ministru.

(2) Cancelaria Primului-Ministru este condusă de șeful cancelariei, care are rang de ministru și calitatea de ordonator principal de credite.

(3) Conducerea compartimentelor din cadrul Cancelariei Primului-Ministru se asigură, după caz, de personal cu funcții de conducere sau de demnitari.

(4) Personalului Cancelariei Primului-Ministru nu i se aplică prevederile legii privind statutul funcționarilor publici, cu excepția celui preluat potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004.

(5) Organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru se aprobă prin decizie a primului-ministru.

Art. 5. — (1) Primul-ministru coordonează, în mod direct:

- a) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii;
- b) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii;
- c) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate

juridică, în subordinea Guvernului, finanțat integral din venituri proprii;

d) Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

e) Administrația Națională a Rezervelor de Stat, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

f) Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

g) Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

(2) Primul-ministru coordonează, prin Cancelaria Primului-Ministru:

a) Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii;

b) Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii;

c) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii;

d) Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, instituție de interes public, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii;

e) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, instituție de specialitate a administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

f) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Cancelariei Primului-Ministru;

g) Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat de la bugetul de stat; președintele oficiului are calitatea de ordonator principal de credite;

h) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

i) Agenția Română pentru Investiții Străine, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

j) Agenția Națională pentru Sport, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

k) Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

l) Agenția Nucleară, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului;

m) Autoritatea Națională pentru Tineret, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

Art. 6. — Secretariatul General al Guvernului asigură derularea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare și rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești.

Art. 7. — (1) Secretariatul General al Guvernului este condus de ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, ajutat de unul sau mai mulți secretari de stat și subsecretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului asigură coordonarea Departamentului pentru Relații Interetnice din structura aparatului de lucru al Guvernului, Agenției pentru Strategii Guvernamentale, Comisiei Naționale de Prognoză și Institutului Național de Statistică.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului emite ordine și instrucțiuni.

Art. 8. — (1) Secretariatul General al Guvernului execută operațiunile financiare privind fondurile transferate în bugetul propriu, potrivit legilor anuale ale bugetului de stat, destinate realizării acțiunilor inițiate de structurile din cadrul aparatului de lucru al Guvernului și aprobate prin hotărâri ale Guvernului. Eliberarea fondurilor către destinatarul acestor acțiuni se face de Secretariatul General al Guvernului, pe baza fundamentărilor privind legalitatea, oportunitatea și necesitatea acestora, elaborate de structurile nominalizate în legile anuale ale bugetului de stat.

(2) Răspunderea privind utilizarea și justificarea fondurilor prevăzute la alin. (1) pe destinațiile aprobate prin hotărâri ale Guvernului revine fiecărei structuri care are calitatea de destinatar al respectivelor fonduri.

Art. 9. — (1) Departamentul pentru Relația cu Parlamentul este structură cu personalitate juridică, condusă de ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Atribuțiile, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Relația cu Parlamentul se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 10. — (1) Departamentul pentru Relații Interetnice este o structură fără personalitate juridică și fără unități în subordine, în subordinea primului-ministru și în coordonarea ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului.

(2) Organizarea și funcționarea Departamentului pentru Relații Interetnice se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Departamentul pentru Relații Interetnice este condus de un secretar de stat, care nu are calitatea de ordonator de credite, ajutat de unul sau mai mulți subsecretari de stat, potrivit actului normativ de organizare și funcționare.

(4) Secretarul de stat și, după caz, subsecretarii de stat care asigură conducerea Departamentului pentru Relații Interetnice sunt numiți prin decizie a primului-ministru.

(5) În exercitarea atribuțiilor care îi revin conducătorul Departamentului pentru Relații Interetnice emite ordine cu caracter individual.

(6) Departamentul pentru Relații Interetnice are capacitatea de a sta în fața instanțelor judecătorești în cauzele al căror obiect este legat de activitatea proprie.

Art. 11. — (1) Numărul maxim de posturi în aparatul de lucru al Guvernului este de 547, inclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului primului-ministru, cabinetului ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile apărării naționale, integrării europene și justiției, cabinetului șefului Cancelariei Primului-Ministru, cabinetului ministrului delegat pentru controlul implementării programelor cu finanțare internațională și urmărirea aplicării acquisului comunitar și cabinetului ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului.

(2) În numărul de posturi prevăzut la alin. (1) sunt incluse și cele 272 de posturi aferente Cancelariei Primului-Ministru.

(3) În numărul de posturi prevăzut la alin. (1) nu este inclus numărul de posturi al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul.

(4) Statele de funcții, precum și numărul maxim de posturi ale fiecărei structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, cu excepția Cancelariei Primului-Ministru și Departamentului pentru Relația cu Parlamentul, se stabilesc prin decizie a primului-ministru, cu încadrarea în numărul maxim de posturi prevăzut la alin. (1).

Art. 12. — Personalul din cadrul aparatului de lucru al Guvernului este salarizat potrivit legii.

Art. 13. — Structura organizatorică a aparatului de lucru al Guvernului și instituțiile și organele de specialitate ale administrației publice centrale aflate în coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 14. — Sumele prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 141/2004 pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare a sumelor prevăzute la lit. a)–e) din anexa nr. 3/12/06 la Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 16 februarie 2004, alocate Departamentului pentru Românii de Pretutindenii pentru realizarea programelor, proiectelor și acțiunilor prevăzute la lit. c) din anexa nr. 3/12/06 la Legea nr. 507/2003, se transferă din bugetul Secretariatului General al Guvernului în bugetul Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 15. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 746/2003 privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 8 iulie 2003, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 750/2003 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Analiză Instituțională și Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 8 iulie 2003;

c) Hotărârea Guvernului nr. 751/2003 privind organizarea și funcționarea Departamentului Purtătorului de Cuvânt al Guvernului și Relații cu Presa, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 7 iulie 2003;

d) Hotărârea Guvernului nr. 766/2003 privind organizarea și funcționarea Corpului de Control al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 9 iulie 2003;

e) Hotărârea Guvernului nr. 799/2003 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Românii de Pretutindenți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 9 iulie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Eugen Bejinariu

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Alin Teodorescu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 martie 2004.
Nr. 404.

ANEXĂ

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a aparatului de lucru al Guvernului și instituțiile și organele de specialitate ale administrației publice centrale
afiate în coordonarea primului-ministru**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru organizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 255/2001, cu modificările ulterioare, al art. 22 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Secretariatul General al Guvernului funcționează ca structură în aparatul de lucru al Guvernului, cu personalitate juridică, având rolul de a asigura derularea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești.

(2) Sediul Secretariatului General al Guvernului este în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — Secretariatul General al Guvernului îndeplinește funcțiile prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 255/2001, cu modificările ulterioare, și constituie elementul de legătură și de stabilitate a guvernării.

Art. 3. — (1) Secretariatul General al Guvernului are următoarele atribuții principale:

a) urmărirea modului de realizare a Programului de guvernare;

b) organizarea, săptămânal, a întâlnirilor de lucru cu reprezentanți, la nivel de secretar de stat, ai ministerelor și ai celorlalte autorități publice, în vederea corelării punctelor de vedere ale acestora în legătură cu proiectele de acte normative ce urmează a fi supuse Guvernului spre adoptare;

c) organizarea și pregătirea ședințelor Guvernului;

d) asigurarea respectării procedurilor pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, potrivit reglementărilor în vigoare;

e) asigurarea reprezentării Guvernului în fața instanțelor judecătorești, împreună cu ministerele care au obligația de a pune în executare hotărârile Guvernului împotriva cărora s-au formulat acțiuni în justiție;

f) asigurarea, în domeniul său de activitate, a relației cu Parlamentul și cu ministerele;

g) urmărirea îndeplinirii de către organele de specialitate ale administrației publice centrale a măsurilor și a sarcinilor rezultate din actele normative;

h) elaborarea proiectului bugetului anual pentru aparatul de lucru al Guvernului, cu excepția Cancelariei Primului-Ministru;

i) elaborarea și urmărirea realizării planului de investiții în domeniul său de activitate;

j) executarea operațiunilor financiare privind fondurile prevăzute în bugetul propriu și destinate realizării acțiunilor inițiate de structurile din aparatul de lucru al Guvernului și de alte structuri stabilite prin acte normative;

k) organizarea unor evenimente, manifestări și alte asemenea acțiuni, stabilite și desfășurate la nivelul Guvernului, cu excepția celor organizate de alte structuri;

l) gestionarea fondurilor prevăzute în bugetul propriu pentru finanțarea acțiunilor și proiectelor pentru promovarea imaginii externe a României;

m) asigurarea rezolvării, în mod operativ și potrivit reglementărilor legale, a problemelor privind veteranii de război, precum și invalizii și văduvele de război;

n) asigurarea întăririi capacității administrative a Guvernului prin crearea condițiilor necesare desfășurării activității grupurilor de consultanți pe probleme juridice constituite la nivelul Executivului, precum și prin efectuarea de analize, studii, sinteze și altele asemenea pe marginea documentelor pregătite la nivelul instituțiilor guvernamentale;

o) întărirea capacității manageriale a Guvernului privind fundamentarea, elaborarea, implementarea și adaptarea politicii generale, precum și a politicilor sectoriale;

p) dezvoltarea unui mecanism integrat de coordonare a procesului de elaborare și implementare a politicilor publice;

q) eficientizarea comunicării și coordonării în cadrul procesului de formulare și implementare a politicii generale și a politicilor sectoriale;

r) coordonarea activității unităților care funcționează în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa;

s) asigurarea organizării sistemului pentru protecția informațiilor clasificate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, la nivelul aparatului de lucru al Guvernului, cu excepția Cancelariei Primului-Ministru;

t) elaborarea sau avizarea, după caz, a proiectelor de acte normative în domeniul său de activitate.

(2) Secretariatul General al Guvernului îndeplinește orice alte atribuții specifice prevăzute de alte acte normative sau stabilite prin decizie a primului-ministru.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor sale Secretariatul General al Guvernului colaborează cu ministerele și cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții și autorități publice, precum și cu persoanele fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Secretariatul General al Guvernului este condus de ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, denumit în continuare *ministru*, ajutat de unul sau de mai mulți secretari de stat și subsecretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Ministrul reprezintă Secretariatul General al Guvernului în relațiile cu ministerele și cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții și autorități publice, precum și cu persoanele fizice și juridice.

(3) Ministrul are calitatea de ordonator principal de credite pentru aparatul de lucru al Guvernului, cu excepția Cancelariei Primului-Ministru, precum și pentru structurile și instituțiile prevăzute în anexa nr. 1.

(4) În exercitarea atribuțiilor care îi revin ministrul emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(5) Atribuțiile secretarilor de stat și subsecretarilor de stat se stabilesc prin ordin al ministrului.

Art. 6. — Ministrul, secretarii de stat și subsecretarii de stat sunt salariați potrivit anexei nr. II/2 la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Structurile și instituțiile publice finanțate prin bugetul Secretariatului General al Guvernului sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(2) În subordinea Secretariatului General al Guvernului funcționează Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, potrivit anexei nr. 2.

(3) Ministrul asigură coordonarea structurilor și instituțiilor publice prevăzute în anexa nr. 3.

(4) Secretariatul General al Guvernului îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege pentru ministerul de resort față de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 8. — (1) Structura organizatorică a Secretariatului General al Guvernului se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(2) În structura Secretariatului General al Guvernului funcționează direcții generale, direcții, servicii, birouri și compartimente, după caz.

(3) Structura organizatorică detaliată, circuitul documentelor, atribuțiile și sarcinile compartimentelor din cadrul Secretariatului General al Guvernului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al ministrului.

(4) În condițiile legii și în limita numărului maxim de posturi, în structura Secretariatului General al Guvernului se organizează și funcționează unități de management al proiectului, denumite în continuare UMP, conduse de câte un director de proiect, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe.

(5) Structura organizatorică, numărul de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale UMP se stabilesc prin ordin al ministrului.

(6) Ministrul numește personalul UMP și stabilește competențele directorului de proiect.

Art. 9. — (1) În structura Secretariatului General al Guvernului funcționează Oficiul pentru problemele veteranilor de război.

(2) Coordonarea Oficiului pentru problemele veteranilor de război se asigură la nivel de secretar de stat sau de subsecretar de stat.

(3) În structura Secretariatului General al Guvernului funcționează Unitatea de Politici Publice, prin care sunt exercitate atribuțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. o)—q) și prin care se asigură secretariatul tehnic al Consiliului Superior pentru Reforma Administrației Publice, Coordonarea Politicilor Publice și Ajustare Structurală, constituit prin Hotărârea Guvernului nr. 1.623/2003.

Art. 10. — (1) Statul de personal și structura posturilor pe compartimente, încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă se aprobă prin ordin al ministrului.

(2) Statul de funcții și numărul maxim de posturi ale Secretariatului General al Guvernului se stabilesc prin decizie a primului-ministru, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru aparatul de lucru al Guvernului.

(3) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului încadrat în Secretariatul General al Guvernului se stabilesc prin fișa postului, elaborată în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 11. — (1) Personalul din cadrul Secretariatului General al Guvernului este salarizat potrivit legii.

(2) În funcție de necesități, pot fi utilizate și funcții dintre cele prevăzute în anexa nr. V/2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 pentru organizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 7 iulie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Eugen Bejinariu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 martie 2004.
Nr. 405.

ANEXA Nr. 1

Structurile și instituțiile publice finanțate prin bugetul Secretariatului General al Guvernului

1. Departamentul pentru Relația cu Parlamentul, structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

2. Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

3. Aparatul de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile apărării naționale, integrării

europene și justiției, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

4. Agenția pentru Strategii Guvernamentale

5. Comisia Națională de Prognoză

6. Institutul Național de Statistică

7. Oficiul Național pentru Cultul Eroilor

ANEXA Nr. 2

**Organele de specialitate ale administrației publice centrale
care funcționează în subordinea Secretariatului General al Guvernului**

— Oficiul Național pentru Cultul Eroilor

**Structurile și instituțiile publice coordonate de ministrul
pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului**

1. Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

2. Agenția pentru Strategii Guvernamentale
3. Comisia Națională de Prognoză
4. Institutul Național de Statistică

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Strategii Guvernamentale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 40 alin. (1) coroborat cu art. 60 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Agenția pentru Strategii Guvernamentale se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Sediul Agenției pentru Strategii Guvernamentale este în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — Agenția pentru Strategii Guvernamentale asigură asistența necesară primului-ministru și celorlalte ministere, departamente și agenții guvernamentale în definirea, elaborarea, implementarea, monitorizarea, evaluarea și remodelarea politicilor și strategiilor guvernamentale generale sau sectoriale.

Art. 3. — (1) Agenția pentru Strategii Guvernamentale are următoarele atribuții principale:

a) elaborează studii, analize și rapoarte privind evaluarea stării existente în diverse domenii de activitate, în special în cele legate de reforma economică, politici sociale, transparența mediului de afaceri, integrare europeană, educație, sănătate, justiție, administrație și ordine publică, comunicarea interinstituțională, relația cu presa și societatea civilă;

b) elaborează studii de oportunitate și recomandări privind politicile guvernamentale generale sau sectoriale;

c) elaborează studii de audit strategic și instituțional în vederea optimizării activității structurilor guvernamentale;

d) înaintează primului-ministru propuneri în vederea susținerii politicilor și strategiilor guvernamentale;

e) monitorizează aplicarea de către autoritățile și instituțiile publice a dispozițiilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, informând Guvernul despre aplicarea acestora;

f) elaborează și avizează proiecte de acte normative din domeniul său de activitate și le supune Guvernului spre adoptare;

g) sprijină cunoașterea și înțelegerea de către public a strategiilor și proiectelor guvernamentale, prin acțiuni de informare și difuzarea de materiale de interes public;

h) pune la dispoziție mijloacelor de informare în masă informații destinate opiniei publice, în vederea cunoașterii exacte a activității Guvernului, prin informări și conferințe de presă organizate săptămânal sau ori de câte ori este nevoie;

i) asigură asistență de specialitate primului-ministru, altor demnitari și înalți funcționari publici din cadrul Guvernului în domeniul comunicării;

j) menține legături permanente cu ambasadele străine în România și cu organismele internaționale reprezentate în țară, în scopul informării acestora, împreună cu Ministerul

Afacerilor Externe, asupra aspectelor care privesc gestionarea treburilor publice și imaginea țării;

k) asigură participarea personalului propriu la acțiuni cu caracter științific și cultural, la reuniuni și expoziții internaționale, precum și la acțiuni având ca scop integrarea europeană și euroatlantică;

l) elaborează, tipărește și difuzează în țară și în străinătate rapoarte și materiale de informare privind derularea strategiilor guvernamentale în diverse domenii;

m) asigură sprijinul comunicațional în informarea internă și externă pentru structurile responsabile de implementarea strategiilor guvernamentale;

n) inițiază și organizează colocvii, dezbateri, simpozioane, sesiuni de pregătire, mese rotunde și alte acțiuni pe teme privind eficiența guvernării și optimizarea activității diverselor instituții publice;

o) efectuează alte studii, sondaje, cercetări, analize, prognoze, strategii sau proiecte de interes guvernamental;

p) cooperează cu celelalte structuri guvernamentale, cu autoritățile locale, instituțiile de învățământ și cercetare, cu firme private și organizații neguvernamentale în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin;

q) sprijină și organizează acțiuni socioculturale desfășurate în colaborare cu organisme neguvernamentale și instituții din țară și din străinătate;

r) organizează vizite de informare și schimburi de experiență cu persoane din țară și din străinătate, în scopul cunoașterii mai profunde a realității românești și al generării de noi soluții pentru eficientizarea actului de guvernare;

s) dezvoltă programe de parteneriat cu instituții financiare internaționale;

t) pune la dispoziție mass-media și cetățenilor rezultatele studiilor și cercetărilor de interes public;

u) asigură pregătirea profesională a personalului propriu și participarea acestuia la acțiuni internaționale care au drept temă eficientizarea actului de guvernare;

v) asigură funcționarea reprezentanțelor sale teritoriale;

w) colaborează cu structuri similare din alte țări.

(2) Agenția pentru Strategii Guvernamentale îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau prin alte acte normative.

Art. 4. — Organele administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale, alte instituții și autorități publice, precum și societățile comerciale la care statul este acționar sau asociat au obligația de a pune la dispoziție Agenției pentru Strategii Guvernamentale, la cererea acesteia, datele și informațiile necesare în vederea realizării atribuțiilor sale.

Art. 5. — (1) Agenția pentru Strategii Guvernamentale este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat.

(2) Președintele reprezintă Agenția pentru Strategii Guvernamentale în raporturile cu Guvernul, cu ministerele, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte autorități și instituții publice centrale și locale, cu persoane juridice și persoane fizice române sau străine, precum și în justiție.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite ordine și instrucțiuni.

(4) Președintele Agenției pentru Strategii Guvernamentale este ordonator terțiar de credite.

(5) În cazul în care președintele, din diferite motive, nu își poate exercita atribuțiile, directorul general exercită atribuțiile acestuia.

Art. 6. — (1) Structura organizatorică a Agenției pentru Strategii Guvernamentale este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. În cadrul

acesteia, prin ordin al președintelui, se pot organiza servicii și birouri, cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Numărul maxim de posturi din structura Agenției pentru Strategii Guvernamentale este de 85, funcții publice și contractuale, exclusiv președintele.

(3) Structura organizatorică a direcțiilor, atribuțiile compartimentelor și sarcinile personalului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al președintelui.

(4) În cadrul numărului de posturi aprobat, Agenția pentru Strategii Guvernamentale poate organiza birouri teritoriale.

Art. 7. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 754/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Strategii Guvernamentale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 7 iulie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Președintele Agenției pentru Strategii Guvernamentale,
Vasile Dîncu

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Eugen Bejinariu

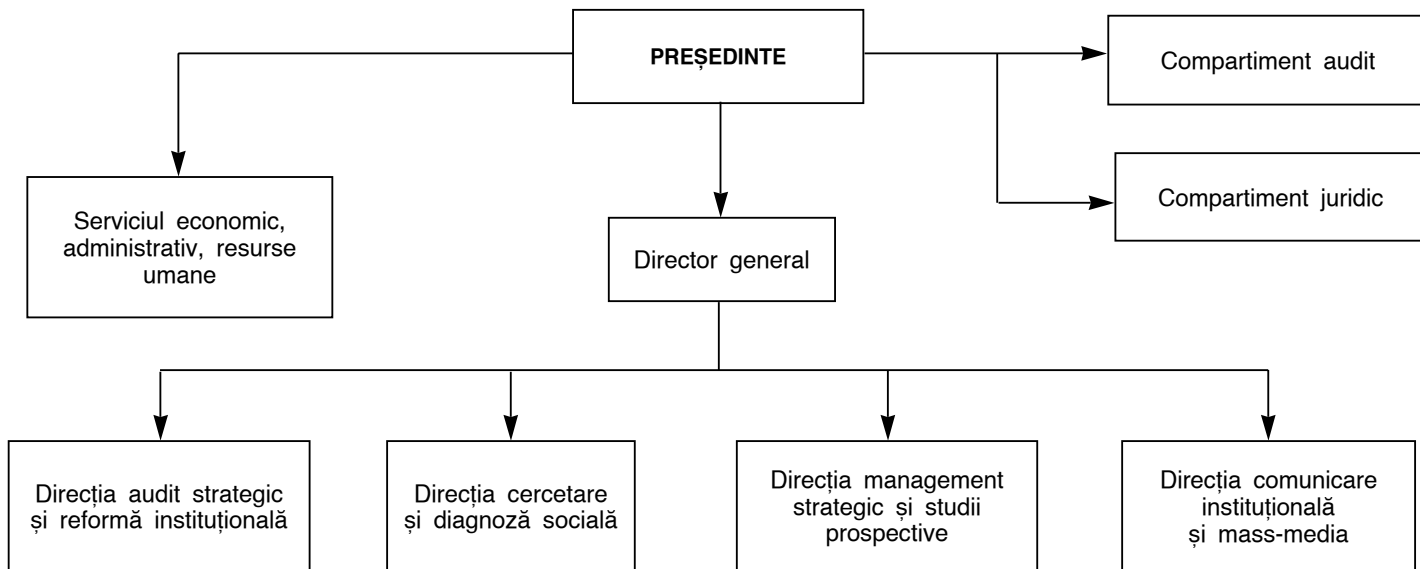
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 martie 2004.
Nr. 406.

ANEXĂ

Numărul total de posturi = 85,
exclusiv președintele

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Agenției pentru Strategii Guvernamentale**

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro